

главни побудителю бѣхъ Папы-ты, кога имъ ся случаше да минувать прѣзъ Българинъ, влизахъ въ нехъ като въ земь еретическъ, та правяхъ голѣмы лошевины: обирахъ черквы; съблацияхъ монастыры; разграбяхъ села; съ еднъ рѣчь — опустошяхъ всечко, щото имъ ся испрѣчеше прѣдъ очи-ты. Заради това Българе-ти много нѣкти трѣбваше да подигать потерьхъ върху имъ и да ся бѣжтъ съ тѣхъ; потѣхъ причинъ и царь Иванъ въ 1203 г. проводи посланникъ до Папъ Инокентіа III, който бѣ душа на религиозны-ты и политическы стремленія въ онова врѣмя, та искаше да ся спріятели съ него; а за това Иванъ употрѣби еднъ политикъ *), съ кождо го увѣ-

*) Това даде поводъ на Папскы-ты легенды да казвать, че ужъ Българскый царь некалъ отъ Римъ-Папъ да му проводи Кардиналъ за да го вѣнчае на царство още и да направи *Папріаръ* Търновскаго Архіепископа, Василиа Загорскаго, като че ли Българскы-ты царю до тога не были още вѣнчани на царство и че Българе-ти нѣмахъ Патріархъ. Нъ ные видѣхме вече, че Българе-ти си имажъ въ Тръново Патріарха Ивана, който вѣнча на царство Асѣня I въ новосъзданъ-тх черквхъ на Св. Вел. Димитріа; а спротивъ това Иванъ нѣмаше никаквъ нуждъ отъ да иска вѣнецъ и Патріархъ отъ Папъ Инокентіа III. Освѣнъ това Българска-та Јерархія установена отъ Бориса, и усилена отъ Симеона, тя е была всякога самостоятелна и независима. Заради това и послѣ паданіе-то на Българско-то царство, когато Гърци-